

ЦЕЛЮЛОЗУ «ВАРЯТЬ» ІЗ ПШЕНИЦІ

За умов браку вітчизняної целюлози українські підприємства паперової промисловості працюють нині на імпортній сировині. А це суттєво впливає на вартість продукції та її конкурентоспроможність. Зважаючи на те, що Україна належить до країн з невеликими запасами деревини, фахівцям доводиться постійно шукати нові джерела целюлози.

Науковці з Національного технічного університету України «КПІ» запропонували розширити сировинну базу паперової галузі за рахунок використання однорічних рослин та відходів сільського господарства. Адже відомо, що целюлоза, отримана з однорічних рослин, за якісними показниками не поступається перед целюлозою з листяних порід деревини. Серед недеревної сировини перше місце за обсягами переробки посідає солома злакових, особливо пшениці. Однак традиційний метод одержання волокнистого напівфабрикату спричиняє істотне забруднення довкілля. Вчені запропонували новий спосіб обробки соломи — так зване сольволізне варіння (із застосуванням водноорганічних розчинів), для якого характерне раціональне використання рослинної сировини та порівняно низькі капітальні затрати.

До того ж цей метод виробництва пшеничної целюлози дає змогу здійснювати регенерацію відходів, отримуючи білкові кормові дріжджі і катіоніти.